

Eitt samt landsstýri – ella?

Eitt samt landsstýri, sigur Útvarp Føroya, hevur givið 15 bussferarum uppsigils til pr. 01. sept. 1990. Mær tykist hetta lögð — tí mær fortalt eru tað 2 landsstýrismenn, sum einki vita um hetta ... so nakað samt er. —

Eg meini tað.

Mær tykir eisini lögð, at eingin tjóðveldismaður, -kvinna, eru við í hesum uppsigils. Hetta visir greitt tjóðveldishugsanina: Eg ein stóran, tú ein litlan — tú ein litlan, eg ein stóran ella gev mær

litlafingur, so fer hann avstað við allari hondini um ikki báðum.

Tá ið hetta skal eittast fyrri eitt samt landsstýri, hvi so ikki býta teir, sum eru uppsagdir imillum flokkarnar.

J.P.T.J. í Næstved

Yvirlýsing

Í dag er 8. mars, altjóða kvinnudagur, og kvinnur um allan heim hittast at viðgera stöðuna hjá kvinnuni í samfelagnum. Í hesum sambandi vilja vit mótmæla teimum sparitøkum, sum Føroya Landsstýri hevur sett í verk.

Vit gera hetta, tí vit óttast avleiðingarnar, hesi tiltøk fara at fáa fyrri okkara framkomna samfelag og serliga fyrri stöðuna hjá kvinnuni í samfelagnum.

Fyrri at lýsa hetta nevna vit nøkur dømi: Skerjingarnar á sjúkrahúsvirknum, heilsu- og heima-sjúkrasystraskipanini, heimahjálpin, andveikraverndini og skúlaverkin-

um.

Tá ið hesi arbeiðspláss í stóran mun eru kvinnuarbeidsplass, óttast vit fyrri, at nógvar kvinnur verða arbeiðsleysar.

Vit mótmæla eisini uppskotinum til broytingar í skattalógini, at barnastyrkurin verður skerdur, avtøkuni av pristalsviðbótini og sparipolitikkinum á Almennastovuni.

Tað tyktist, sum vit vóru á veg imóti einum samfelag, har javnrætti vóru til arbeiði. Vit duga at siggja, at við nevndu tiltøkum verða kvinnurnar við skerdan lut.

Føroya Landsstýri sigur seg hava sett hesar

sparingar í verk til tess at venda búskaparligu gongdini í samfelagnum. Men orsøkin til stóru uttanlandsskuldina er ikki ovurnýtsla á sosialu økinum, men vánalig styring av vinnulivinum.

Tað er tí púra burturvið, at tey fólk, bæði kvinnur og menn, ið dagliga gera eitt dygdargott arbeiði fyrri samfelagið, skulu revsast fyrri ábyrgdarloysi hjá politikarum og ódugnaligum vinnulivsmonnum.

Kvinnufelagið í Havn
8. mars. 1990

Fyrrverandi útvarpsfólk:

Nýggir møguleikar

Sosialurin hevur tosað við fleiri av teimum, sum í síni tíð rýmdu úr útvarpinum, m. a. orsakað av samstarvstrupulleikum við leiðsluna, og spurt, um stjóraskiftið fer at broyta nakað um víðurskiftini.

Og tað er breið semja um, at hetta letur upp fyrri nýggjum møguleikum.

Tann leiðsla, higartil hevur verið í útvarpinum, hevur ríkið stovnin á ein hátt, sum í veruleikanum hevur forðað fyrri nakrari veruligari menning, sigur ein teirra. Og hon hevur eisini verið ein forðan fyrri

samstarvi millum útvarp og sjónvarp.

Nú nýggjur stjóri er settur, skuldu møguleikar verið fyrri at fingið alt hetta í rættlag. Men tað gerst kortini ikki eftir einum degi. Nógvir knutar eru at loysa, og nógval bygging upp av nýggjum.

Eitt annað fyrrverandi starvsfólk í útvarpinum heldur, at stjóraskiftið fer at hava við sær, at fólk aftur fer at støðast í útvarpinum.

Kanska nøkur av teimum, sum á sinni rýmdu, nú fara niðan aftur

í Sortudíki...

Sum heild eru fyrrverandi starvsfólkini samd um, at stjóraskiftið letur upp fyrri nýggjum møguleikum, sum uttan iva fara at gera Útvarp Føroya meira áhugavert í framtíðini.

Og at útvarpið verður betri, fer uttan iva eisini at verða mennandi fyrri sjónvarpið, sum kanska hevur fingið ov litla kapping í seinastuni.

S-S-

Jógvan og Jógvan samdir

Samstarvið verður gott!

Bæði Jógvan Arge og Jógvan Jespersen hava góðar vónir um samstarvið teirra millum í útvarpinum eftir 1. mai

Jógvan Arge varð av mongum mettur at hava best møguleikar at fáa stjórastarvið í útvarpinum. Hann hevur jú í veruleikanum verið stjóri so leingi.

Og mong eru eisini sum hava stúrt fyrri, hvussu samstarvið við Jógvan Arge fór at ganga, um onkur annar bleiv settur.

Tað sigst jú, at honum dámar væl at ráða.

Í Sosialinum leygardagin tosaðu vit við Jógvan Arge um hetta. Og hann segði seg ikki ivast í, at bleiv Jógvan Jespersen settur, fóru teir at fáa eitt gott samstarv í útvarpsleiðsluni.

Nú bleiv Jespersen

settur. Vit hava tí eisini spurt hann, hvat hann væntar sær av samstarvinum við Arge. Og hann var eisini bjartskygður.

Eg rokni sjálvandi við, at samstarvið við Jógvan Arge verður gott, var hansara stutta svar.

Latid okkum vóna, at so verður.

S-S-

tykist vilja meina landsmonnum at nora um orðagnina. Eru tað bara fjøltjóðafyrirtekur og teirra likar, sum skulu hava rætt til at koma við nýggjum orðum, og vit bara skulu tuga og samtykkja? Okkara orð eiga so ikki minsta forrætt fram um hini, men noyðast í javna kapping við tey, nei, lat meg heldur siga ójavnna kapping, tí okkara koma sjáldan fram á vøll, fyrr enn hini hava havt góðar náðir at hageftast. Tað stendur fyrst og fremst til tjóðdandið okkara, um heimaorðini skulu hava vónir um at marknast. Taka teir undir, so er vunnið.

Mia er ikki sannrøðað, tá ið hon vil vera við, at «bardagin verður at kalla bara furdur imóti einstøkum orðum». Høvir hon sæð tað litlilátna málbrævið «Orðafar», sum

málnevndin av og á sendir frá sær — einstok bløð hava verið so beinasom at prenta brot úr tí — má hon ásanna, at meginparturin snýr seg júst um tað, sum hon lýsir eftir í endanum á greinini: setningaskipan (í minna lagi enn kanska, tilverri), bending og eyðkend orðafelli (tídiom). Sama er at siga um tann frálika Málteigin, sum Svenning Tausen hevur her í blaðnum. Men orðatiltarið er eisini partur í málinum, og kanska tann, sum mestan ans vekur hjá fólki flestum, tí at orðini eru smæstu merkingarberandi eindirnar í málinum. Og hvat gagn er í goðari beinagrind, tá ið tað, sum uttaná skal vera, litið býður sær út.

Tað sum Mia hevur borið fram til atfinningar at teirri góðu, gomlu «lista-

grein» ella kanska heldur «handverki» at evna til nýggj orð úr málsins egna tilfari, hevur eftir mínum tykki ikki verið so sannførandi, at vit skulu setast hendur í favn enn á sinni. Tað eru ikki bert vit, sum uppi eru nú, ið eiga málið, men eisini okkara eftirkomarar. Eisini teirra vegna eiga vit at halda á. Tómligt hevði verið, um øll tey orð, sum tey, ið undan okkum fóru, hava «gjørt», bráðliga vórðu burtur. Vit hava ikki loyvi til at kasta frá okkum nú, so einfalt er tað. Støðið er væl og virðiliga lagt. Okkara er at gera omaná og rista væl út á brotið. Enn er ikki komin stund at fara at gera tað, tiansheldur at leggja koll í.

Jóhan Hendrik W. Poulsen

Annaðhvørt – ikki bæði

Ferðslutrygd

